

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.94/2013/18. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2014. évi január hó 29. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2013. június 20. napján kelt B.253/2012/118. számú ítéletét megváltoztatja azzal,

hogy **I.r. vádlottat** erőszakos többszörös visszaesőként tekinti elítéltnek.
Az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

II.r. vádlott II.r. vádlott által elkövetett bűncselekményeket
2 rb rablás büntettének (Btk. 365. § (1) bekezdés a.) pont), melyből 1 rb társtettesként követett el,
testi sértés büntettének (Btk. 164. § (1) bekezdés (3) bekezdés),
2 rb zaklatás vétségének (Btk. 222. § (1) bekezdés 2 bekezdés a.) pont),
zaklatás büntettének (Btk. 222. § (1) bekezdés (2) bekezdés a.) pont (3) bekezdés a.) pont) és
2 rb garázdaság vétségének (Btk. 339. § (1) bekezdés) minősíti.

Ezért a II. r. vádlottat halmazati büntetésül 5 (öt) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra ítéli. A II. r. vádlottal szemben 80.000 (nyolcvanezer) Ft összegre nézve vagyonelkobzást rendel el. A kiszabott szabadságvesztésből a II. r. vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra.

Az eddig felmerült bűnügyi költségből az I. r. vádlott 127.556 (százhuszonhétézer-ötszázötvenhat) Ft a II. r. vádlott 175.875 (százhetvenötezer-nyolcszázhetvenöt) Ft megfizetésére köteles, az állam terhén maradó bűnügyi költség összege 282.605 Ft.
Egyebekben helybenhagyja az első fokú bíróság ítéletét.

A II. r. vádlott által 2013. augusztus 14. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 28.000. Ft bűnügyi költségből **I.r. vádlottat** 16.000 (tizenhatezer) Ft, **II.r. vádlottat** 12.000 (tizenkétezer) Ft megfizetésére kötelezi külön felhívásra az állam javára.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék - hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárásban hozott - B.253/2012/118. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321.§ (1) bekezdés), II.r. vádlottat 2 rb részben társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321.§ (1) bekezdés), 1 rb testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés), 3 rb zaklatás vétségében (Btk. 176/A.§ (2) bekezdés a.) pont) és 2 rb garázdaság vétségében (Btk. 271.§ (1) bekezdés).

Ezért I.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt 6 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt, elbírált a magánfél polgári jogi igényét, határozott a bűnjel jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság I.r. vádlottat az ellene 1 rb társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 321.§ (1) bekezdés) és 1 rb súlyos testi sértés büntette (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés) miatt emelt vád alól, míg II.r. vádlottat az ellene 1 rb közveszély okozás büntette (Btk. 259. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú ítélet ellen I.r. és II.r. vádlottak, valamint védőik jelentettek be fellebbezést enyhítésért, míg az ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.256/2012/5-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalanak találta. Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A megállapított tényállás megalapozott, viszont **I.r. vádlott** előéletével kapcsolatosan kiegészítésre szorul. A terhelt erkölcsi bizonyítványa alapján, a Győri Városi Bíróság B.928/1998/33. számú ítéletével kezdődően rögzíteni kell valamennyi, később összbüntetésbe foglalt alapítélet adatait.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, és a bizonyítékokat megfelelően mérlegelve állapította meg a tényállást, helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekményeiket is törvényesen minősítette. Kifejtette, hogy álláspontja szerint mindkét vádlott esetében az elkövetéskori anyagi jogi szabályok irányadóak. Véleménye szerint tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor I.r. vádlottal, mint többszörös visszaesővel szemben alkalmazta a szükséges jogkövetkezményeket. A tényállás kiegészíteni javasolt személyi része, a terhelt korábbi büntetései alapján egyértelműen megállapítható, hogy **I.r. vádlott** erőszakos többszörös visszaeső.

Erre figyelemmel álláspontja szerint a büntetés kiszabási körülményeket korrigálni kell, mivel a többszörös visszaesés nyilvánvalóan nem lehet súlyosító körülmény, hiszen szigorúbb általános részi szabályokat von maga után. Ehelyett azt kell az I.r. vádlott terhére figyelembe venni, hogy a sokszoros visszaesés mellett egyfelől különös visszaesőként követette el a rablást, korábban négyszer volt ugyanilyen bűncselekmény miatt már büntetve. Rámutatott, hogy ahelyett, hogy a rablás egyik sértettje gyakorlatilag védekezésre képtelen volt, azt kell súlyosító körülményként értékelni, hogy a vádlottak éjszaka, orvul támadva követték el a rablásokat. További súlyosító körülményként kell még figyelembe venni, hogy mindkét vádlott az ellenük folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt valósította a

cselekményeket, valamint a rablások elszaporodottságát. Mindezekre figyelemmel véleménye szerint az elsőfokú bíróság mindkét vádlottal szemben inkább enyhe büntetést szabott ki, amely joghátrányok ügyészi fellebbezés hiányában nem súlyosíthatóak, ugyanakkor mérséklésük a büntetés céljait sértené.

Kifejtette, hogy a súlyosítási tilalom ugyanakkor a feltételes szabadsággal kapcsolatos törvényes rendelkezés meghozatalának nem akadályozza az I.r. vádlott esetében.

Összességében indítványozta, hogy az ítélőtábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és a szankciókat I.r. vádlottal, mint erőszakos többszörös visszaesővel szemben tekintse kiszabottnak, továbbá a Btk. 47.§ (4) bekezdés c.) pontja alapján rögzítse, hogy az I.r. vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. Egyebekben, a tényállás és az indokolás kiegészítését, illetve korrekcióját követően, helybenhagyási indítványt tett.

I.r. vádlott a 2013. december 2. napján kelt észrevételében nem értett egyet azzal az ügyészi indítvánnyal, hogy erőszakos többszörös visszaeső lenne, illetve kifejtette, hogy a rablási cselekmények romló statisztikai adataihoz sincs köze. Ő áldozat az ügyben, rosszkor volt rossz helyen, és nem követett el rablást, a személyleírás sem illik rá. Rendőri túlkapás történt, a társa kényszer hatására vallott rá, ráadásul ellentmondásos vallomásokot tett. Előadta, hogy **1. sértett** többször módosított vallomásaira nem lehet tényállást alapozni, a helyszínen nem is tudta megnevezni őt elkövetőként, viszont a harmadik kihallgatásakor már a teljes nevét ismerte. Ittas állapotban volt a sértett, ahogy **1. tanú** is, **2. tanú** tudja igazolni ártatlanságát. Az ítéleti tényállás álláspontja szerint megalapozatlan, kétséget kizáróan nem bizonyítható a bűnössége. Fellebbezésének indokolásában több irányú indítványt tett, kérte elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodsorban a felmentését az ellene emelt vád alól, harmadsorban a büntetésének enyhítését, valamint az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok alkalmazását.

A 2014. január 15. napján kelt beadványában indítványozta egyrészt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másrészt tárgyalás kitűzését, amelyre **2. tanú** tanúkénti megidézését kérte, aki igazolni tudja, hogy a terhére rótt rablásban nem vett részt. E mellett ismételten a sértett vallomásainak ellentmondásosságát hangsúlyozta.

A másodfokú tárgyaláson **I.r. vádlott** védője a fellebbezését akként tartotta fenn, hogy elsökegesen védenre felmentését indítványozta az 1 rb rablás büntettének vádjá alól. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem derítette fel kellőképpen a tényállást, és nem adott helyt **2. tanú** tanúkénti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványnak sem. Másodlagos kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére irányult. Harmadlagos, enyhítés érdekében előterjesztett indítványa kapcsán hivatkozott a védenének fel nem róható jelentős időmúlásra, az előzetes fogvatartásban töltött 30 hónapra, illetve arra, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia az I.r. vádlottnak. Mindezeket kérte nagyobb nyomatékkal figyelembe venni a büntetés kiszabásakor. A büntetés kiszabásánál a középértékes szabály alkalmazásának mellőzését indítványozta, mivel az elkövetéskor még nem lépett hatályba.

II.r. vádlott védője fenntartotta a fellebbezését. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az új Btk-t alkalmazza védenével szemben, mivel a feltételes szabadságra bocsátás feltételei

kedvezőbbek, illetve csatlakozott védő-társához a középértékes büntetéskiszabás mellőzése érdekében. Álláspontja szerint sem megalapozott a tényállás, a II.r. vádlott vallomását nem fogadta el az elsőfokú bíróság, hanem a bizonyítékok mérlegelésekor az ellentmondó bizonyítékok közül egyes vallomásokat kiragadva, azokra alapozta, hogy a két vádlott társtettesei a rablás büntettének. Véleménye szerint kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy **2. sértett** sérelmére ki követte el a bűncselekményt, a bíróság által hivatkozott kamerafelvételek sem egyértelműek. Indítványozta, hogy a bíróság a **2. sértett** sérelmére elkövetett 1 rb társtettesként elkövetett rablás büntettének vádját alól mentse fel a II.r. vádlottat. A további bűncselekményekben elismerte a II.r. vádlott a bűnösségét, ehhez mértén méltányos büntetés kiszabását indítványozta.

A tárgyaláson a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy véleménye szerint az elbíráláskori szabályokat **II.r. vádlottal** szemben az elbíráláskori szabályokat kell alkalmazni, mivel a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó törvényi rendelkezés kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé. Ezért indítványozta, hogy az ítélet tábla az új Btk. alapján minősítse a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekményeket, továbbá határozza meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

Rámutatott arra is, hogy **I.r. vádlott** esetében, aki erőszakos többszörös visszaeső, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház. Az erőszakos többszörös visszaesőket az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos Btk. egyformán kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. Az elkövetéskori büntetési tételkeret 3-12 év, míg az elbíráláskor 2-16 év, amely mutatja, hogy a régi Btk. biztosít kedvezőbb elbírálást az I.r. vádlott számára.

Hangsúlyozta továbbá, hogy a büntetések inkább enyhék, azok további mérséklésére semmiképpen nincs lehetőség. Álláspontja szerint, annak ellenére, hogy a középértékes szabály az elkövetéskor nem volt hatályban, mindig is irányadó volt a jogalkalmazó számára, ekként nem kifogásolható, hogy az indokolásban rögzítésre került.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. Kérte figyelembe venni a fellebbezésének indokolásában írtakat, amelyben vitatta **1. sértett**, illetve **1. tanú** tanúk vallomásait. Hosszú ideje van BV intézetben, ennek ellenére elsődlegesen hatályon kívül helyezést, másodlagosan büntetésének enyhítését indítványozta. A BV intézetben dolgozik, jó magaviseletet tanúsít, jutalomba is részesült. 17.000 forint/hó gyermektartást fizet, és ezen kívül a leányának is szokott pénzt utalni. Hangoztatta, hogy szabadulása esetén változtat az életvitelén.

II.r. vádlott egyetértett a védője ált előadottakkal.

Az ítélet tábla a fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint, a Be. 348.§ (2) bekezdésére figyelemmel nem érintve a felmentő rendelkezéseket, melyeket jogorvoslati nyilatkozattal nem támadtak.

II.r. vádlott vonatkozásában az enyhítésre irányuló fellebbezést alaposnak találta az ítélőtábla.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben, törvényesen folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékot feltárta, ezeket egyenként és összességében is értékelte.

A törvényszék kihallgatta a vádlottakat, a sértetteket, illetve számos tanút, felolvasta az időközben elhunyt **3. tanú** tanúvallomását. Szakértői véleményeket szerzett be, ismertette a nyomozás során keletkezett szakértői véleményeket, orvosi iratokat, rendőri jelentéseket, felismerésre bemutatásról készült jegyzőkönyveket és egyéb adatokat. Ekként az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó tényeket feltárta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti az ítélőtábla a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján - osztva a fellebbviteli főügyészi álláspontot - mindkét vádlott esetében, az előéleti adatokat illetve a személyi részt az erkölcsi bizonyítványok és a tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként, illetőleg a történeti részt az iratok alapján.

I.r. vádlottat (az elsőfokú ítéletben rögzített elítélések előtt):

A Soproni Városi Bíróság az 1995. augusztus 25. napján jogerős B.252/1995/12. számú ítéletével rablás büntette, rablás büntettének kísérlete, garázdaság vétsége, személyi szabadság megsértésének büntette, orgazdaság vétsége miatt 1 év 8 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés utolsó napja: 2003. szeptember 18.

Elkövetési idő: 1994. március 19.

A Győri Városi Bíróság Fk.1618/1993/63. számú ítéletével, amely a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Fkf.153/1998/4. számú határozatával 1999. január 1. napján emelkedett jogerőre, 4 rb rablás büntette, rablás büntettének kísérlete, lopás büntette, 2 rb lopás vétsége, csalás vétsége miatt 1 év 3 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés utolsó napja: 2003. április 18.

Elkövetési idő: 1992. november

A Győri Városi Bíróság B.928/1998/33. számú ítéletével, amely a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Bf.40/1999/7. számú határozatával 1999. február 16. napján emelkedett jogerőre, társtettesként elkövetett rablás büntette, rablás büntette, testi sértés vétsége miatt, mint különös visszaesőt 3 év 6 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés utolsó napja: 2003. április 18.

Elkövetési idő: 1997. augusztus

A Zirci Városi Bíróság B.3/1998/29. számú ítéletével, amely a Veszprém Megyei Bíróság 1.Bf.667/1998/5. számú határozatával 1999. március 17. napján emelkedett jogerőre, lopás

vétségének kísérlete, társtettesként elkövetett rongálás vétsége miatt, mint különös visszaesőt 7 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés utolsó napja: 2003. április 18.

Elkövetési idő: 1997. május 30.

A Zirci Városi Bíróság az 1999. június 23. napján jogerős B.58/1999/2. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta fenti három ítéletet, az összbüntetés tartamát 4 év 11 hónap börtönbüntetésben állapította meg azzal, hogy a terhelt különös visszaeső.

A szabadságvesztés utolsó napja: 2003. április 18.

A Veszprémi Városi Bíróság 7.B.655/1998/46. számú ítéletével, amely a Veszprém Megyei Bíróság 2.Bf.606/2000/8. számú határozatával 2001. március 22. napján emelkedett jogerőre, 4 rb társtettesként elkövetett lopás büntette és 5 rb lopás büntette miatt, mint különös visszaesőt 1 év 11 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés utolsó napja: 2003. április 18.

Elkövetési idő: 1997

A Veszprémi Városi Bíróság 7.B.1570/2001/4. számú ítéletével, amely a Veszprém Megyei Bíróság 1.Bf.1062/2001/2. számú határozatával 2001. november 6. napján emelkedett jogerőre, összbüntetésbe foglalta fenti két ítéletet, az összbüntetés tartamát 5 év 4 hónap 15 nap börtönbüntetésben állapította meg azzal, hogy a terhelt különös visszaeső.

A szabadságvesztés utolsó napja: 2003. április 18.

A Győri Városi Bíróság a 2005. május 11. napján jogerős B.437/2004/7. számú ítéletével 2 rb lopás vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt 5 hónap börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés kezdő napja: 2008. február 17., utolsó napja: 2009. február 16.

Feltételes szabadságra bocsátás napja: 2008. május 29., letelte: 2009. május 28.

Elkövetési idő: 2003. december 19.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.259/2004/15. számú ítéletében, amely a Győri Ítéltábla 2.Bf.34/2005/8. számú határozatával 2005. december 1. napján emelkedett jogerőre, társtettesként elkövetett vesztegetés büntette miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés kezdő napja: 2008. május 17., utolsó napja: 2009. február 16.

Feltételes szabadságra bocsátás napja: 2008. május 29., letelte: 2009. május 28.

Elkövetési idő: 2004. február 24.

Az elsőfokú ítéletben elsőként írt elítélésénél az elkövetési idő 2004. február 6., feltételes kedvezményrel 2009. május 29. napján szabadult, a feltételes szabadság próbaideje letelt 2009. május 28-án, büntetéséből kitöltve 2009. február 16. napján szabadult volna, a Soproni Városi Bíróság ítélete a Győr- Moson- Sopron Megyei Bíróság Bf.352/2004/15. számú határozatával emelkedett jogerőre.

A másodikként szereplő összbüntetési ítélettel, illetve az utolsóként írt összbüntetési ítélettel megállapított szabadságvesztés büntetések végrehajtási adatai egyezők a fentiekben

megjelölt időpontokkal. A Bk.502/2005/7. számú határozat a Győri Ítéltábla Bkf.114/2006/2. számú határozatával emelkedett jogerőre.

A jelen ügyben elbírált cselekmény elkövetése után újabb eljárás indult **I.r. vádlott** ellen, a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság a 2011. május 31. napján jogerős B.191/2011/4. számú ítéletével 2010. február 27-28. napján elkövetett lopás büntette miatt, mint többszörös visszaesőt, 9 hónap, végrehajtásban 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

II.r. vádlottat a jelen ügyben terhére rótt bűncselekmény elkövetése után:

A Győri Városi Bíróság a 2011. április 29. napján jogerős Fk.964/2009/9. számú ítéletével lopás büntette miatt 1 év 6 hónap börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2008. augusztus 22 - 2008. szeptember 15.

A Győri Városi Bíróság B.193/2010/8. számú ítéletével, amely a Győri Törvényszék 3.Bf.48/2012/17. számú határozatával 2013. április 9. napján emelkedett jogerőre, büntetőeljárást eredményező hamis vád büntette, tartás elmulasztásának vétsége, hatóság félrevezetésének vétsége miatt 8 hónap börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2008. június 2. - 2010. április 28.

Fenti két ítéletet a Győri Járásbíróság a 2013. július 11. napján jogerős Bk.304/2013/7. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta, és az összbüntetés tartamát 1 év 10 börtönbüntetésben állapította meg.

A történeti tényállás I/A. pontját kiegészíti a másodfokú bíróság, hogy **II.r. vádlott** felesége 2010. március 1., **4. tanú** 2010. március 12., **3. tanú** 2010. március 22. napján terjesztette elő magánindítványát.

Fenti korrekciókkal a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól hiányosságoktól, így a felülbírálat alapját képezte.

A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, az ítéletben rögzítette, hogy a IV. tényállási pontban írt rablási cselekmény vonatkozásában **I.r. vádlott** nem ismerte el bűnösségét, **II.r. vádlott** szintén tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, azt részben elismerte, hogy megpofozta a sértettet. A **II.r. vádlott** többször módosította a vallomását, és ellentmondó nyilatkozatokat tett az eljárás során. **2. sértett** támadójaként határozottan megjelölte **II.r. vádlottat**, **1. sértett** pedig, akit ketten támadtak meg, **I.r. vádlottat** felismerte egyik, a társaságában lévő **II.r. vádlottat** másik támadójaként.

Kihallgatta az elsőfokú bíróság tanúként **1. tanút**, aki a sértettekkel volt a pénzfelvételtől kezdve, együtt italoztak a **P.** szórakozóhelyen, majd onnan távozva gyalogosan közlekedtek Marcalváros irányába. A tanú ott volt a Tesco parkolóban a rendőrség kiérkezéséig. **1. sértett**né telefonon értesült a történetekről, az általa tapasztaltakról, illetve a férje által elmondottakról számolt be. A **P.** szórakozóhelyen többen is látták a vádlottakat és sértetteket. Az ott pultosként dolgozó **5. tanú**, illetve **6. tanú**, **7. tanú** és **8. tanú**, akik később a **M.** kaszinóban is találkoztak **I.r. vádlottal**. A vádlottak hozzátartozóit is kihallgatta a bíróság,

így **9. tanút**, az I.r. vádlott nagybátyját, **10. tanút**, aki az I.r. vádlott élettársa volt, illetve **11. tanút**, a II.r. vádlott édesanyját.

Az elsőfokú bíróság részletesen ismertette a vádlottak védekezését, és szintén részletes foglalkozott a sértettek és a tanúk vallomásaival, illetve az okirati bizonyítékokkal. A bíróság indokát adta, hogy mely tanúk vallomásait milyen körben vette figyelembe, a vádlottak vallomását a tanúvallomásokra és egyéb bizonyítékokra tekintettel mennyiben fogadta el, illetve vetette el a tényállás megállapítása körében. A személyi bizonyítékok mellett figyelemmel volt a rendőri jelentésekre, a kamerafelvételre, a csatolt fényképfelvételekre. Mindezek alapján aggálytalanul felépíthető volt az eseménysor, a lényegét illetően a sértetti nyilatkozatokból kiindulva. Pénztárbizonylat támasztotta alá **1. sértett** készpénz felvételét, a tőle, illetve **2. sértettől** a sértett vallomásaiban leírt arany ékszerek eltulajdonítása sem vitatható, **2. sértett** sérüléseiről pedig ambuláns, illetve látlelet áll rendelkezésre.

Az ítéletábra álláspontja szerint valamennyi szükséges, közvetlen és közvetett bizonyíték ekként rendelkezésre állt. Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a mérlegelő tevékenysége logikai hibáktól mentes.

Az ítéletábra nem értett egyet a védelem oldaláról a bizonyítékok mérlegelését kifogásoló észrevételekkel, ugyanis a törvényszék megindokolta azt, hogy miért állapítható meg a bűncselekményben való cselekvőség az I.r., illetve a II.r. vádlott terhére, annak ellenére, hogy a sértettek jelentős mértékben alkoholos befolyásoltság alatt álltak. Az elsőfokú bíróság minden esetben indokát adta, hogy melyek azok a vallomásrészek, amelyek a II.r. vádlott időként megváltoztatott vallomásaiból elfogadhatóak a tényállás megállapításánál. A már említettek szerint pedig elemezte a kamera felvételeket, foglalkozott a vádlottak által viselt ruházattal, meghallgatta a szórakozóhelyen pultosként dolgozó személyeket, a vádlottak hozzátartozóit, a környezetükben lévő személyeket, továbbá rámutatott arra, hogy az I.r. vádlott vallomása a körben is megdőlt, hogy ő **II.r. vádlottat** nem ismerte a cselekmény elkövetése előtt.

A másodfokú eljárásban a bizonyítékok újra értékelésének nincs helye, a másodfokú bíróság nem mérlegelheti felül a logikai hibáktól mentes első fokú mérlegelést, ezért az erre irányuló indítványok eredményre nem vezethettek.

A többi tényállási pontban **II.r. vádlott** érintett, ezeket a cselekményeket beismerte a vádlott, vallomása egybehangzó az I/A. tényállásban írt zaklatás tekintetében **4. tanú** és **3. tanú** vallomásával, sms-ek másolatával, rendőri jelentés tartalmával.

Kihallgatta a törvényszék az I/B. tényállás kapcsán **12. tanút**, **13. tanút**, **14. tanút**, szintén értékelte **3. tanúnak** a nyomozati szakban tett tanúvallomását, a rendőri jelentést okirati bizonyítékként, míg a III. tényállás kapcsán szintén a rendőri jelentések mellett értékelte **15. tanút**, **16. tanút**, **17. tanút**, **18. tanút** tanúk vallomásait.

I.r. vádlott és **II.r. vádlottak** bűnösségére vont következtetés okszerű és a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése megfelel az 1978. évi IV. törvény (régi Btk.) rendelkezéseinek. Jogi indokolása helyénvaló.

Az ítéltábla a Btk. 2.§-ában írtaknak megfelelően megvizsgálta, hogy az elkövetéskor vagy a másodfokú elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény (új Btk.) törvény szerint bírálandóak-e el a vádlottak által elkövetett bűncselekmények.

Az I.r. vádlottnál egyértelműen az új Btk. nem tesz kedvezőbb elbírálást lehetővé, mivel a különös, a többszörös és az erőszakos többszörös visszaesők tekintetében szigorúbb az új Btk. 89.§-a, e mellett a középértékes büntetés lenne az irányadó, a büntetési tételkeret pedig 2-12 év helyett 2-16 év lenne a 80.§ (2), (3) bekezdése értelmében.

Az elsőfokú bíróság - ahogy arra a fellebbviteli főügyészség helyesen mutatott rá - **I.r. vádlott** vonatkozásában nem ismerte fel, hogy az I.r. vádlott erőszakos többszörös visszaesőnek minősül.

A Legfelsőbb Bíróság a 83. BK véleményében értelmezte az erőszakos többszörös visszaesés fogalmát. Az erőszakos többszörös visszaeső olyan többszörös visszaeső, aki mindhárom alkalommal személy elleni erőszakos bűncselekményt követett el. Az erőszakos többszörös visszaesőt tehát az erőszakos többszörös visszaesőkénti minősítését megelőzően már két alkalommal személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre. A személy elleni erőszakos bűncselekmények felsorolását - köztük a Btk. 321.§-ban meghatározott rablást - a Btk. 137.§ 17. pontja tartalmazza. Az erőszakos többszörös visszaesés a többszörös visszaesés speciális esete, lényegében egy különös többszörös visszaesői kategória az erőszakos személy elleni bűncselekmények körén belül. A Btk. 137.§ 17. pontja szerinti meghatározás tehát szükségképpen magába foglalja a többszörös visszaesőkénti elítélés minden elemét azzal a többlettel, hogy már a visszaesést megalapozó egy korábbi elítélés is személy elleni bűncselekmény miatt történt. A lényeg a visszaesőkénti elkövetés ténye, amely feltételezi a törvény által megkívánt 3 éves időbeli kapcsolatot is.

A Legfelsőbb Bíróság azt is rögzítette, hogy az erőszakos többszörös visszaesés megállapításához szükséges, de egyben elegendő, ha a Btk. 137.§ 17. pontjában a minősítéshez megkívánt „mindhárom” alkalom közül a harmadik személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetése valósul meg úgy, hogy a korábbi két - alap, és visszaesőkénti elítélés - e törvényi rendelkezés 2009. augusztus 9-i hatályba lépése előtt történt, de a 2009. augusztus 9-e után megvalósítottához képest a második elítélésben kiszabott szabadságvesztés kiállításától, vagy végrehajthatóságának megszűnésétől a legújabb személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetéséig a 3 év még nem telt el.

I.r. vádlott előéleti adataiból az állapítható meg, hogy több rendbeli rablási cselekmények miatti elítéléseiből, amelyek összbüntetése foglaltságra kerültek, 2003. április 18. napján szabadult, majd 2004. február 6-án elkövetett rablás miatt a bíróság 2004. október 24. napján jogerős döntésében megállapította a büntetőjogi felelősségét. E büntetéséből feltételes kedvezményrel szabadult, a büntetését 2009. február 16. napján kell kitöltöttnek tekinteni, majd 2010. május 28. napján elkövette a jelen ügyben elbírált társtettesként megvalósított rablás büntetettét. Mindezek az erőszakos többszörös visszaesői minőséget megalapozzák,

ezért erőszakos többszörös visszaesőként tekintette elítéltnak az I.r. vádlottat a másodfokú bíróság, az 1978. évi IV. törvény 137. § 17. pont alapján.

Az erőszakos többszörös visszaeső az 1978. IV. törvény 47.§ (4) bekezdés c.) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható, e törvényi kötelezettségből adódóan a másodfokú bíróság ezt a megállapítást rögzítette határozatában.

II.r. vádlottal szemben alkalmazandó anyagi jogszabály tekintetében ugyancsak osztotta a fellebbviteli főügyészi indítványban foglaltakat az ítéletábra.

A terhére rótt bűncselekmények közül a zaklatás minősítése és büntetési tétele változott meg, mivel jelenleg nem csak a volt házastárs sérelmére elkövetett zaklatás minősített eset, hanem a házastárs sérelmére elkövetett cselekmény is súlyosabban minősül. Azonban a halmazati szabályokra figyelemmel változatlanul 2-12 évig terjedő szabadságvesztés a törvényi büntetési tételkeret, az egyik bűncselekmény ugyan súlyosabb minősül, azonban összehatásában ez nem jelentős.

A középértékes szabály ellenére ugyanakkor a feltételes szabadságra bocsátás szabályozása az új Btk. 38.§ (2) bekezdés a./ pontja értelmében kedvezőbb, amit alátámaszt a Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleménye is.

Ezért a másodfokú bíróság az elbíráláskori büntető anyagi jogszabályokat alkalmazta a Btk. 2.§-ra tekintettel a II.r. vádlott vonatkozásában.

II.r. vádlott által elkövetett cselekmények a 2012. évi C. törvény értelmében az alábbiak szerint minősülnek:

2 rb rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a.) pont), melyből 1 rb cselekményt társtettesként követett el, (IV. tényállási pont)

testi sértés büntette (Btk. 164. § (1) bekezdés (3) bekezdés), (IV. tényállási pont)

2 rb zaklatás vétsége (Btk. 222. § (1) bekezdés 2 bekezdés a.) pont),(I/A tényállási pont)

zaklatás büntette (Btk. 222. § (1) bekezdés (2) bekezdés a.) pont (3) bekezdés a.) pont), (I/A tényállási pont) és

2 rb garázdaság vétsége (Btk. 339. § (1) bekezdés), (I/B, III tényállási pontok)

A társtettség a Btk. 13.§ (3) bekezdésén alapul.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket túlnyomórészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, azonban helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy a súlyosító körülmények korrekcióra szorulnak. Az I.r. vádlott vonatkozásában a többszörös visszaesői minőség nem súlyosító körülmény, mellőzi az ítéletábra, ugyanis **I.r. vádlott** erőszakos többszörös visszaeső, ami a büntetés kiszabása körében értékelést nyert, viszont azt súlyosító körülményként figyelembe kell venni, hogy erőszakos többszörös visszaesői minőségén felül is több alkalommal volt büntetve. Ugyancsak súlyosító körülmény a rablás tekintetében mindkét vádlottnál - a helyett, hogy a rablás egyik sértettje védekezésre képtelen volt -, hogy éjszaka, orvul, útonálló jelleggel követték el, a rablási cselekmények elszaporodottsága, továbbá a terheltek az ellenük folyamatban lévő más büntetőeljárás hatálya alatt álltak a bűncselekmények elkövetésekor.

Ugyanakkor az I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény a cselekmény elkövetése, illetőleg az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett időmúlás is.

Fentiekkel együtt értékelve a büntetéskiszabási körülményeket, az ítélőtábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy figyelemmel **I.r. vádlott** erőszakos többszörös visszaesői minőségére, a vele szemben irányadó büntetési tételkeretre, a törvényszék által kiszabott joghátrány egyáltalán nem eltúlzott, inkább enyhének tekinthető. A súlyosítási tilalomra tekintettel a fegyházbüntetés mértékének felemelésére nincs mód, az ítélőtábla további enyhítésre egyáltalán nem látott lehetőséget.

Tekintettel azonban arra, hogy a cselekmények elkövetésekor **II.r. vádlott** büntetlen előéletű volt, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a belső arányosságra figyelemmel nem indokolt mindkét vádlottal szemben azonos tartamú szabadságvesztés büntetést kiszabni, még akkor sem, ha a II.r. vádlott bűnössége több rendbeli bűncselekményben került megállapításra.

Ezért a Btk. 80.§ (1), (2) bekezdésére, 81.§ (1)-(3) bekezdésére figyelemmel enyhébb főbüntetést szabott ki a II.r. vádlottal szemben az ítélőtábla, amely kifejezi a büntetési célokat, megfelel az általános és egyéni megelőzés szempontjának, valamint a belső arányosság követelményének.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján börtön.

Mivel a II.r. vádlott az előéletére figyelemmel nem méltó arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért a rendelkező részben írtak szerint állapította meg a mellékbüntetés tartamát a másodfokú bíróság a Btk. 61.§ (1) bekezdés, 62.§ (1) bekezdés alapján.

A bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztést alkalmazott, ezért kötelezően rendelkezett **II.r. vádlott** tekintetében a feltételes szabadságra bocsátásról, és a Btk. 38.§ (1) bekezdése szerint az ítéletben megállapította a feltételes szabadság legkorábbi időpontját.

Az irányadó IV. tényállás szerint a II.r. vádlott **2. sértett**nek 80.000 Ft kárt okozott, a sértett azonban - **1. sértettel** ellentétben - nem terjesztett elő polgári jogi igényt.

A Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a./ pont értelmében vagyonekbobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A 69. BK vélemény értelmében a vagyonekbobzás célja a bűnös úton elért vagyongyarapodás elvonása.

Az ítélőtábla fentiekre tekintettel 80.000 forint összegre nézve vagyonekbobzást rendelt el **II.r. vádlottal** szemben.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a bűnügyi költségről szóló rendelkezés nem pontos. Az elsőfokú bíróság összeadási hibát vétett, amikor a rablás, zaklatás, garázdaság kapcsán felmerült költségeket nem különítette el megfelelően, hogy pontosan mely az az összeg, amely az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekményhez, illetve a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekményekhez kapcsolódik, figyelemmel a felmentések folytán az állam terhén maradó bűnügyi költségekre is. A megismételt eljárásban azt a költséget nem lehet a

vádlottak terhére róni, amely az ismételten folytán merült fel. A megismételt eljárásban azonban volt olyan szakértői bizonyítás, amely korábban nem történt meg az alapeljárásban, viszont a tényállás megállapításához szükséges volt. Így az I. és II. r. vádlottak által megfizetendő bünygyi költség, valamint az állam terhén maradó bünygyi költség összegét megváltoztatta az ítélőtábla.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Győri Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta **I.r. vádlott** és **II.r. vádlott** vonatkozásában, míg egyebekben helybenhagyta a Be. 371. § (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően **II.r. vádlott** ismételt előzetes fogvatartásba került, amelynek beszámítása a Btk. 92.§ (1), (2) bekezdésén alapul, a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költségről a Be. 338. § (1) és a 393. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú bíróság.

Győr, 2014. január 29. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Győri Törvényszék 2013. június 20. napján kelt B.253/2012/118. számú ítélete meg nem változtatott részében **I.r. vádlott** és **II.r. vádlott** vonatkozásában 2014. január 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. január 29. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: